
III. PHARMACEUTISCHE GENEESMIDDELEN,

GEWOONLIJK

GALENISCHE GENOEMD.

a. GENEESMIDDELEN, DIE DOOR ENKEL WERKTUIGELIJKE BEWERKINGEN WORDEN BEREID.

a. ZAMENGESTELDE POEDERS.

Algemeene voorschriften tot het bereiden van poeders.

1°. De ter bereiding van poeders te bezigen zelfstandigheden moeten, ieder naar haren aard, in eenen ijzeren, koperen, of steenen vijzel, hetzij elk afzonderlijk, het zij, indien dit verkieslijk is, te voren onder één gemengd, zoo lang gestooten of gewreven worden, tot zij nagenoeg geheel en al door eene fijne zijden zeef kunnen gedreven worden.

2°. Afzonderlijk tot poeder gebragte zelfstandigheden moeten zorgvuldig ondereen gemengd worden; zij moeten alzoo een poeder daarstellen van eene volkomen gelijkmatige kleur, en geene lichter of donkerder gekleurde deeltjes moeten daarin zichtbaar zijn.

3°. Men beware de poeders in goed gesloten flesschen, en wel vooral die, welke eenig specerijachtig begin-

sel bevatten, of op welke het vocht uit den dampkring aangetrokken nadeelig zoude werken.

4°. Die, waarvoor het zonlicht nadeelig is, moeten of op eene donkere plaats, of wel in flesschen uit eene of andere donker gekleurde glassoort vervaardigd, of met zwart papier overdekt, bewaard worden.

Volgens deze voorschriften bereide men:

POEDER TEGEN HET ZUUR.

PULVIS ANTACIDUS.

PULVIS TERRESTRIS.

Men neme: Poeder van kreeftsoogen twee deelen;
Poeder van koolzure magnesia één deel.

Men mengte ze naauwkeurig.

GOM-POEDER.

PULVIS GUMMOSUS.

PULVIS DIATRAGACANTHAE.

Men neme: Arabische gom,
Tragacanth-gom,
Witte suiker, van ieder gelijke deelen.

Men brenge ze tot poeder en mengte ze onder elkander.

SPECERIJACHTIG POEDER.

PULVIS AROMATICUS.

SPECIES AROMATICA.

Men neme : Gember-wortel,
Kaneel,
Cardamom, van ieder eene gelijke hoeveelheid.

Men mengte ze ondereen en brenge ze tot poeder.

ZAMENGESTELD POEDER VAN OPIUM.

PULVIS OPII COMPOSITUS.

PULVIS IPECACUANHAE CUM OPIO.

PULVIS DOVERI.

Men neme : Bast van braakwortel,
Gezuiverd opium, van beide één deel;
Zwavelzure kali negen deelen.

Zij moeten elk afzonderlijk tot poeder gebragt, naauwkeurig onder elkander gemengd worden. Het worde op eene donkere plaats bewaard.

ZAMENGESTELD ZOUT-POEDER.

PULVIS SALINUS COMPOSITUS.

PULVIS ANTISPASMODICUS.

Men neme : Zwavel-kwik één deel,
Zwavelzure kali twee deelen,
Salpeterzure kali vier deelen.

Zij moeten tot poeder gebragt, onder één gemengd worden. Dit mengsel worde op eene donkere plaats bewaard.

BRUIS-POEDER.

PULVIS AËROPHORUS.

Men neme : Witte suiker,
 Dubbel koolzure natron, van ieder één
 once,
 Wijnsteenzuur negen drachmen.

Men wrijve elk afzonderlijk tot poeder, drooge het naauw-
 keurig op eene zachte warmte en mengte het ondereen.

b. GEZUIVERDE GOM-HARSSEN.

GEZUIVERDE MOEDER-HARS.

GUMMI-RESINA GALBANUM DEPURATA.

Men neme : Moederhars, zoo veel men wil.

Men wrijve ze, bij vriezend weder, in eenen ijzeren of
 koperen vijzel tot poeder, dat door middel van eene zijden
 zeef van de daarmede vermengde houtachtige en andere
 vreemdsoortige deelen afgezonderd, en in eene met amandel-
 olie bestreken ossenblaas op eene koele plaats bewaard moet
 worden.

Op dezelfde wijze bereide men :

GEZUIVERDE AMMONIAK GOM-HARS.

GUMMI-RESINA AMMONIACUM DEPURATA

EN

GEZUIVERDE DUIVELSDREK.

GUMMI-RESINA ASAE FOETIDAE DEPURATA.

c. VRUCHTEN-MERG.

MOES VAN PRUIMEN.

PULPA PRUNORUM.

Men neme : Gedroogde pruimen , zoo veel men wil.

Men late ze met eene ongeveer dubbele hoeveelheid water zoo lang zacht koken , tot dat dit bijkans geheel is verwasemd , zondere daarop de zaden van de nu zeer verweekte vruchten af en wrijve deze door eene haren zeef tot moes.

Het moet eene weeke niet korrelige brij daarstellen , die eenen zuurachtigen met zoet gemengden smaak , eene bruinachtig roode kleur en genoegzaam geen reuk bezit.

MOES VAN KASSIA.

PULPA CASSIAE.

Men neme: Pijp-kassia, zoo veel men wil.

Het uit de verbroken peulen afgescheiden merg worde in eenen steenen mortier, onder toevoeging van warm water tot eene dunne brij geroerd, die men van de zaden en zoo veel mogelijk ook van de middelschotten gezuiverd, ter verdere zuivering door eene haren zeef wrijft, en daarna door eene zachte warmte tot de dikte van een week extract uitdamp.

Het moet eene niet korrelige, eenigzins kleverig-zamenhangende brij vertoonen, van eenen eigendommelijken, specerijachtigen geur, zoetachtigen smaak en donkerbruine kleur.

MOES VAN TAMARINDEN.

PULPA TAMARINDORUM.

Men bereide het op dezelfde wijze, als het zoo even aangeduid moes, doch uit het merg van tamarinden.

Het moet zich voordoen als eene weeke brij, zonder eenige korrels, en eenen eigenaardigen wijn- of azijngeurigen reuk, niet onaangenaam zuren smaak en donker bruine kleur bezitten.

Een blank ijzeren staafje mag, na eenigen tijd hier in gestoken te zijn, volstrekt geene koperachtige oppervlakte vertoonen; ook mag, wanneer men het moes met water vermengt, geen witachtig poeder daaruit bezinken.

d. VETTE OLIËN.

AMANDEL-OLIE.

OLEUM AMYGDALARUM.

Men neme: Deugdelijke amandelen, zoo veel men wil.

Naauwkeurig uitgezocht en op eene haren zeef van alle ahangend vuil gezuiverd zijnde worden ze in eenen molen of met eenen houten stamper tot een deeg gekneed, daarna in eenen hennepdoek in de pers gebragt, en zonder warmte worde de olie er uitgeperst, welke van het vaste bezinksel, dat zich na eenig tijdsverloop gezet heeft, zorgvuldig moet worden afgegoten en in eene goed gesloten flesch bewaard.

Zij moet stroo-geel zijn en eenen eigenaardigen reuk en smaak van amandelen bezitten. De oude door den tijd rans en geheel doorschijnend gewordenen worde verworpen; niet dan door eene zeer strenge koude mag zij beginnen dik te worden.

NOOTEN-OLIE.

OLEUM NUCUM JUGLANDIS.

Men bereide haar op dezelfde wijze als de zoo even vermelde olie, doch uit de kernen van het zaad van den nootenboom.

Zij moet bijkans geene kleur bezitten, slechts een weinig naar het gele hellen, zonder reuk, nagenoeg smakeloos, zacht en niet rans zijn.

KROTON-OLIE.

OLEUM CROTONIS TIGLII.

Men neme : - Zaden der purgeer-kroton, niet door ouderdom bedorven, zoo veel men wil.

Men doe ze, na ze van de schillen gezuiverd en in eenen steenen mortier met eenen houten stamper tot een deeg gestampt te hebben, in eene glazen flesch. Men giete er eene

vierdubbele hoeveelheid aether op,

sluite de flesch zorgvuldig, schudde die dikwijls en zondere, na eenige uren, de vloeistof door eenen linnen lap af. Men trekke het teruggeblevene andermaal met half zoo veel aether als de eerste keer, herhale zulks ten derdenmalen en wringe het dan uit. Men bevrijde de gezamenlijke olieachtig-aetherische vloeistoffen behoorlijk van de daarmede nog vermengde vreemde deelen, hale er vervolgens, op eene zachte warmte, in eenen glazen kromhals twee derde gedeelten van over, en stelle het overblijvende eenigen tijd in een open vat aan de lucht bloot. Men zijge de teruggebleven olie door papier, om die van de welligt daar nog in zwevende vreemde en waterige deelen te zuiveren, en beware ze in eene gesloten flesch op eene donkere plaats.

Zij moet helder en dun zijn, bijna geen reuk en eene geelachtige, eenigzins naar het roode trekkende, kleur bezitten; haar smaak zij aanvankelijk zacht, doch weldra scherp en zeer brandend.